

Bakalářská práce Adély Olejníkové Zájmová subkultura pejskařů v Pardubicích se zabývá problematikou - tématem „pejskařů“ jako zájmové subkultury. Práce vznikla v rámci specializace vizuální antropologie a tudíž se skládá ze dvou částí, audiovizuální a textuální. Autorka své poznání staví za pomoci teorií subkultur a konceptů oboru Human – Animal Studies (HAS). Pro svůj výzkum zvolila tři stěžejní otázky:

Jak vypadá životní styl a každodennost “pejskařů”?

Jaké jsou rozdíly mezi „mít psa“ a „být pejskařem“?

Lze vymezit “pejskaře” jako subkulturu?

Textuální část se skládá z úvodu a dalších šesti hlavních kapitol včetně závěru a použité literatury. “Cílem mé bakalářské práce”, píše autorka “je ukázat ‘kulturu pejskařů’, jejich životní styl a pokusit se vymezit je v rámci společenských skupin”. Právě cíl práce považuji za její největší slabinu. Jaký má v současné chvíli takový cíl, popsat a vymezit kulturu, význam? Následnou snahu odpovědět na otázku, zda “Lze vymezit pejskaře jako subkulturu?” považuji za zcela zbytečnou. Další problematický moment v bakalářské práci Adély Olejníkové shledávám v absenci hlubší analýzy a kritického myšlení, které je důležitou součástí antropologické konceptualizace. Příkladem může být definice “pejskaře” ze strany 22, která se stává hodnou kritické analýzy například ve chvíli, kdy v audiovizuální části práce hovoří jedna z “pejskařek” o mnohahodinových cestách automobilem na závody. Nakolik je tato aktivita důležitá pro psa a nakolik je vedena zájmy a touhami člověka po vítězství, úspěchu, seberealizaci, atd.? Domnívám se také, že některé formulace se mohou očima HAS jevit jako ne zcela vhodné.

Za pochvalu stojí umělecké a řemeslné kvality audiovizuální části předkládané práce. Byť mě neuspokojil v rovině odborné, film Adély Olejníkové je příkladem nadstandardně vysoké úrovně audiovizuální reprezentace a to zdaleka ne pouze ve srovnání s ostatními studentskými výstupy. Z vlastní zkušenosti s filmovou produkcí jsem si vědom komplexnosti a náročnosti, kterou tento proces obnáší. Podobně jako vědění, také film by měl být výsledkem kolektivní práce a myšlení. V případě studentských filmů se ovšem většinou jedná o práci individuální. I přes tyto podmínky pro tvorbu si dovoluji o předloženém díle napsat, že si nejen nezadá, ale v mnohém překonává snímky běžně nabízené veřejnými médii.

Bakalářskou práci Adély Olejníkové Zájmová subkultura pejskařů v Pardubicích doporučuji k obhajobě a navrhuji známku 2.

Otázka do diskuze:

1. Zamyslete se, z jakých důvodů nechováme doma častěji tak inteligentní prasata nebo potkany?
  2. Konzumují “pejskaři” živočišné produkty? Je možné považovat tyto milovníky psů za “rasisty”?
- K přemýšlení využijte teoretická východiska speciesismu.

Vypracoval: Tomáš Ryška, Ph.D.